

Villemoes: Der er næppe Tvivl om, at det glædede Offentligheden, da det for nogen Tid siden blev bekendt, at vi havde Udsigt til at komme af med to Skatter her i vort Land, først den saakaldte Lønkat — og det er jo vedtaget af den høje Rigsdag —, dernæst den for nogle Aar siden indførte Importafgift. Vi har gennem mange Aar efterhaanden skruet Skatterne opad, baade de direkte og de indirekte, og naar sligt kommer til Offentlighedens Kundskab, er det derfor utvivlsomt noget, der bliver hilst med Glæde.

Det viser sig imidlertid, at hvad Importafgiftens Bortfald angaar, har den Sag ogsaa en anden Side, nemlig den, at den højtærede Finansminister ikke har ment at kunne lade denne Importafgift bortfalde uden at faa Kompensation i Form af andre indirekte Skatter for den Indtægt, som Statskassen derved mister. Da vi fik Importafgiften, var Provenuet deraf i Finansaaret 1940—41 — som det ogsaa fremgaar af Bemærkningerne til Lovforslaget — godt og vel 35 Mill. Kr.; saa blev nogle Positioner taget bort, saaledes at Afgiften for det efterfølgende Aar, 1941—42, kun indbragte ca. 25 Mill. Kr., og den højtærede Finansminister anslaaer Afgiften for den Rest, der er tilbage, til ca. 15 Mill. Kr. aarligt.

Nu ved man, at denne Skat skulde bortfalde, det var et Ønske, som fremkom i og for sig samtidig med Kronehævningen. Vi var klar over, at Skatten skulde bortfalde, og det er jo ogsaa rigtigt — saaledes som jeg lige har sagt —, at de Varer, der var inde under denne Skat, er blevet færre og færre gennem de Aar, der er gaaet. Men det mindre glædelige — det kan ikke nægtes — er dette, at den højtærede Minister nu foreslaar en Række Forhøjelser af de i Forvejen ret høje, ja, man kan godt sige ualmindelig høje Toldsatser, vi har.

Jeg husker, at saa sent som under Debatten her i sidste Uge om de direkte Skatter sagde den ærede socialdemokratiske Ordfører, at skulde vi have nye Skatter, maatte det være ad direkte og ikke ad indirekte Vej; de var begge høje, det var den socialdemokratiske Ordfører selvfølgelig klar over, men det Sted, hvor en Forhøjelse bedst kunde taales, var efter hans Mening paa de direkte Skatter, og skulde der en Forhøjelse til, maatte det efter hans Formening blive dér.

Nu forstaaer jeg altsaa, at den højtærede Finansminister og hans Parti mener, at vi alligevel skal fortsætte med en Skruning opad for de indirekte Skatters Vedkom-

mende. Jeg erkender, at Tallene er blevet sat en lille Smule ned ved den Form, Lovforslaget har faaet under Behandlingen i det høje Folketing, idet det af Folketingsudvalgets Betænkning fremgaar, at der er taget et Par Positioner ud. Det drejer sig om Fotografiapparater m. v. og Ure, Lomme- og Armbaandsure samt Kasser og Dele til saadanne Ure. Disse to Positioner var beregnet at skulle lyde paa 25 pCt. og nedsættes nu til 20 pCt. Dette vil selvfølgelig give en Kende mindre i Statskassen, end hvis de oprindelige Satser var blevet bibeholdt. Men af de Bemærkninger, som ledsagede Lovforslaget, da det for nogle faa Timer siden blev fremsat i det andet høje Ting, forstaaer jeg, at de nye Skatter, de Forhøjelser, den højtærede Minister havde tænkt sig — for Tobak og Tobaksvarer, Guld- og Sølvvarer, Ure, Galanterivarer, Legetøj, Pelsværk, Skind- og Lædervarer, Fotografiapparater, Films m. m. —, var anslaaet til et Beløb af ca. 5 Mill. Kr. for et Aar, og at Forhøjelsen af Papirafgiften skulde indbringe ca. 4 Mill. Kr. og Forhøjelsen af Omsætningsafgiften af stærke Drikke ca. 10 Mill. Kr., altsaa i alt 19 Mill. Kr. for et Aar. Nu omfatter Lovforslaget jo kun en Periode paa 7 Maaneder, og den højtærede Minister anslaaer Indtægten for dette Tidsrum af de foreslaaede Forhøjelser til ca. 10 Mill. Kr. Ganske vist er det halve af ca. 15 kun $7\frac{1}{2}$, men jeg ved jo ikke, hvor meget disse Fotografiapparater og Ure kan løbe op til alt i alt.

Jeg vil gerne have Lov til, selv om Tiden er fremrykket, at rette et Spørgsmaal til den højtærede Finansminister vedrørende Forhøjelsen af Papirafgiften, idet jeg ikke har haft Lejlighed til at drøfte Sagen hverken med dem, der har haft med den at gøre i det andet høje Ting, eller med andre sagkyndige. Der staar i Bemærkningerne, at Forhøjelsen af Papirafgiften er beregnet til 4 Mill. Kr., det vil altsaa sige, det er en Forhøjelse. Men det, jeg gerne vil spørge den højtærede Finansminister om, er: Er det i og for sig en Forhøjelse? Er det dog ikke saaledes at forstaa, at det ikke er nogen Forhøjelse? Det er vel Importafgiften, der her falder bort, og saa bliver Toldsatsen derefter forhøjet saaledes, at det formodentlig vil blive omtrent det samme Provenu, som hvis man havde bibeholdt Importafgiften. Jeg vil imidlertid gerne spørge, om Ministeren ved denne Omlægning regner med at faa mere eller mindre i Statskassen. Jeg gaar ud fra, at Udbyttet omtrent vil blive det samme. Jeg havde det Indtryk, at det var omkring 5 Mill. Kr.,